

Nr: 72
63-0804E

DET TALADE ORDET

ATT KALLA JESUS PÅ SCENEN

CALLING JESUS ON THE SCENE

Av

William Marrion Branham

Söndag kväll den 4 augusti 1963

Chicago, Illinois, USA

"DET TALADE ORDET ÄR DEN URSPRUNGLIGA SÄDEN"

1 Gud välsigne dig, broder. Gud välsigne dig, broder. Låt oss böja våra huvuden.

2 Himmelske Fader, vi är så glada att vi fortfarande har Dig, Herre. När alla andra ting vi har är borta, då har vi fortfarande Dig. Du är från evighet och till evighet. Vi tackar Dig för dessa underbara ting Du har visat oss i denna ändens tid. Vi tackar Dig för den här väckelsen och för den här platsen, för broder Carlson, för alla de predikande bröder som försöker att hålla fram de ting som är rätt. Vi ber för dem, Herre av hela vårt hjärta, att Du må giva ett stort uppvaknande här i Chicago, Herre. Låt det ske. Vi ser fram emot det, förlåt oss våra synder och överträdelser, Herre, fysiskt talat är jag trött, men i anden känner jag mig frisk, och jag ber att Du vill vederkvicka oss alla nu, och göra oss redo för vad Du än har för oss i kväll. Vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

3 Var så goda och sitt. Detta har verkligen varit en väldig tid av vederkvickelse för mig. Jag har uppskattat det så mycket, bara Herren Jesus vet hur mycket som jag tackar Herren för vad Han har gjort för oss.

4 Jag önskar att tacka åhörarna för all er vänlighet, och för er medverkan, att stå med oss och lyssna till Ordet. Och nu söndag kväll, efter att vi har haft söndags eftermiddagsmötet, är det praktiskt taget fullpackat, igen i kväll. Vi är så tacksamma för det.

5 Jag önskar nu att tacka er för era små minnesgåvor som ni har sänt mig genom Billy Paul. Lådan med Kandisocker och burken med småkakor, och ni vet, en burk med valnötskärnor, och alla dessa gåvor och små saker, de betyder så mycket för våra hjärtan. Vi uppskattar det verkligen.

6 Jag tror de sade att de hade tagit upp ett kärleksoffer, det var inte det som var orsaken varför jag kom, det vet ni alla, efter alla dessa år. Men vad kärleksoffret beträffar, så tittar jag inte ens på det, jag ser det inte. Det går direkt till missionsresan till andra sidan havet, dit jag kommer att fara direkt.

7 Jag kommer att träffa några av er goda norrmän och svenskar, i ert ursprungliga hem där ni kommer från, i Norge och Sverige, och nerifrån Danmark och uppe i Finland.

8 Och sedan över till broder Mattsson i Kenya och Tanganyika för att besöka hans skolor. Den lille brodern har verkligen arbetat hårt med dessa skolor. Jag kommer att besöka honom, för att visa fram den tjänsten som Herren Jesus har givit mig inför dessa dyrbara unga män där, som sprider Evangelium.

9 Sedan far jag vidare ned till Sydafrika och försöker att komma tillbaka via Kina, Japan, och tillbaka tvärs över på andra sidan jorden.

10 Det är vad vi gör med dessa kärleksoffer, och vi är... Detta för att folket där inte är i stånd till att stödja mötena, så därför håller jag tillbaka allt det folk ger mig, som kommer in. Jag löser inte ens in en check; den är stämplad från församlingen och går till offret och kan endast användas för det, det är det enda, så då vet jag att det kommer rätt, ser ni, så vi är tacksamma.

11 Och jag är glad för att ungefär åttio procent av vår församling omkring här i Chicago, vanligtvis är norrmän eller svenskar och de är verkligen ett älskligt folk.

12 Uppriktig talat, jag lämnar Chicago och reser till Tucson i Arizona. Det är där jag bor nu... Min hyresvärd är en liten svenska, jag tror hon kan sitta här i kväll, syster Larson. Jag bor i hennes hem i Tucson, Arizona. Jag har inte sett henne ännu, men hon bor här i Chicago och det kan hända hon är här den här gången, om hon inte är i Tucson. Hon är en älskvärd liten person, med en snäll make. Vi uppskattar henne verkligen.

13 Och nu, broder Carlson, ni kristna affärsmän och alla ni förkunnar-bröder överallt, må Herren rikligt välsigna er. Och må Herren välsigna detta ställe och göra det till en stor plats till frälsning och en tillflyktsort, där den rättfärdige kan komma in och bli frälst. Det är min uppriktiga bön, och med förtröstan av hela mitt hjärta att...

14 I dessa skarpa, genomskärande budskap, må Gud förlåta mig om jag avsiktligt försökt att såra någon. Inget skulle få mig att göra det. Men jag är

ändå en fånge under detta ord, ser ni, jag – jag måste stå rätt med det, jag talar inte hårt om ting för att få folk att känna sig dåliga. Ibland talar jag skarpt om ting, för att få folket att se, förstår ni, som ett utrop: "Å, titta!" förstår ni, att få dem att se på det för att de skall förstå det. Ibland om man har nått fram till dem, så kan det provocera dem. Och i nio fall av tio, om de skulle bli lite provocerade, så vill de gå till Skriften, och sedan gör Gud resten av det, ser ni. Se på Skriften bara. Om jag någonsin skulle säga något som är i motsats till Skriften, då är du skyldig att komma och berätta det för mig, skriva till mig, eller på något sätt låta mig få veta det. Det är orsaken till att jag känner mig skyldig att förklara Skriften för dig. Inte bara förklara den, utan säga det på det sättet den är. Det är vad den säger. Tro det, tro den som den är.

15 Jag uppskattar verkligen det här besöket. När jag kom till er var jag trött, jag hade haft intervjuer och möten och så vidare, tills jag kände mig helt utsliten. Och två möten om dagen, man känner sig, - nåja, jag är bara lite längre fram på vägen än vad jag är van vid. Jag har nyss passerat tjugofem, du vet, för andra gången. Så är det.

16 Det är bara en sak jag beklagar, att jag inte lärde känna Honom tidigare i livet. Jag förkunnade Evangelium när jag var ungefär tjugotvå år antar jag. Och jag skulle önska att jag hade börjat när jag lärde mig tala som liten pojke. Alla dessa dyrbara år missade jag. Ni som är yngre här behöver inte göra samma misstag som jag gjorde, från det att jag var tio till ungefär tjuogoett, eller tjugotvå år gammal. Jag litar på att du kommer börja tidigare, så du inte behöver titta tillbaka och ångra, som jag gör.

17 Det är min bön att Herren må vara med er och jag litar på att något av det som Herren har låtit mig göra, genom en gåva...

18 Ni förstår, jag kan inte säga att jag är en förkunnare, ser ni; för det första är jag inte nog vältalig, jag har ingen utbildning. Det är orsaken till att jag inte kan säga att jag är en "förkunnare". För om en man säger "en förkunnare", så ser de direkt efter en akademisk grad, de ser efter någon stor Teologidoktor, eller något liknande. Och när du då talar om "förkunnare", och använder mina ord, med min dåliga grammatik, då ser det ut som om man har sjunkit ned på samhällsskalan.

19 Men Herren har sänt mig för att be för Hans sjuka barn, och det jag verkligen känner till om Honom, älskar jag att uttrycka av hela mitt hjärta. Be för mig om jag skulle göra något misstag, jag är inte felfri, jag är din broder och jag litar på att Gud har gjort någonting. Om Han inte har det, må Han då göra det ikväll, att Han talar något Ord eller någonting som får dig att tro på Honom.

20 Det var någon som önskade att ge mig en gåva för inte så länge sedan, det var en hel del pengar. Och jag sade: "Jag kan inte ta emot det."

Jag sade: "Jag vet inte vad jag skulle göra med dem, ser ni", sade jag.

Och de sade, nåväl det var ett tusen dollar, och jag sade: "Jag vet inte vad jag skall göra med dem."

21 De sade: "Vi önskar att du personligen skall ha dem, vi önskar inte att de skall gå till församlingen."

22 Det går inte till församlingen. Det är en donationsfond. Förstår ni, det går till församlingen i församlingens namn, men det är en fond som är sidosatt enbart för utlandet. Och på grund av det, om gåvan är skattefri, så måste den användas till det. Förtroendemän, äldste, sitter här ikväll och lyssnar på mig, det är sanning. Och jag sade... De sade: "Vi önskar detta för dig och din familj."

23 Det var en check, jag kunde inte ta emot den. Jag sade: "Jag kan inte göra det." Men jag sade: "Vill du göra mig glad?" Han sade: "javisst." Jag sade: "Kan jag göra vad jag vill med den?"
"Ja."

24 Jag sade: "Låt mig då få hjälpa till att betala min utlandsresa." Och jag sade: "Vi har kläder nog att ha på oss. Folk ger oss mycket kläder, och vi har mat på bordet. Jag får ett hundra dollar i veckan från församlingen." Och jag sade då: "Vi klarar oss bra. Låt mig göra det jag vill med den." Och jag... Han sade: "Det är bra, den är din, gör det som gör dig glad." Det gör mig mycket glad sade jag.

25 (En broder kommer till predikostolen och avbryter broder Branham, och säger; " Låt mig bara säga ett ord. Det är en blå Oldsmobile stationsvagn som är parkerad rakt bakom broder Branhams bil. När de ska åka kommer de att vara inestängda där. Så om du är här, vill du vara så vänlig att flytta på den, en blå Oldsmobile stationsvagn från Iowa. Jag har inte registreringsnumret, men ni kanske vet vem det är, så om du ville vara så vänlig och flytta din bil. Tack..." – Red.)

Ja.

26 Vi – vi uppskattar folket här verkligen och må nu Herren välsigna er rikligt. Och om ni någonsin kommer genom Jeffersonville, stanna då och hälsa på mig. Jag skulle bli så glad över att träffa er.

27 Jag bor i Tucson hela tiden nu, (men kom ihåg) kontoret är kvar i Jeffersonville. Billy Paul är där hela tiden, och han vet var han kan komma i förbindelse med mig, vilken tid som helst. Förstår ni? Han kommer troligtvis att vara den enda som vet det, för jag är ute på fältet, först på en plats och sedan på en annan. Och jag kan vara här, låt oss säga i Tucson; och en timma senare, kan Herren ha givit mig en vision, jag kan vara på väg till Hawaii, förstår ni? Jag far vart helst Han leder mig. Ingen annanstans än precis dit. Och bed för mig, om jag inte träffar er mer på den här sidan om floden, då vill jag möta er på andra sidan. Amen.

28 Innan vi närmar oss Ordet i kväll, önskar jag att ta bara några ögonblick, därför att jag träffade några av mina vänner där ute, nerifrån Jeffersonville, som mötte en annan grupp av dem på gatan. De kör, och kommer in i kväll, efter mötet. Jag skulle ha predikat över ämnet, Nedräkningen, det skulle ha varat cirka två och en halv timma. Då skulle de inte komma till Jeffersonville före gryningen. Och många av er måste tillbaka till arbetet. Ni har hört mig tala denna vecka, och jag är glad över att kunna vara med er. Jag kommer att göra mitt bästa i kväll, och jag skall inte säga något fel.

29 Låt oss nu bedja innan vi nalkas Ordet.

30 Nådige Gud, jag är medveten om, när jag ser ut över människorna här, att det kan vara någon som jag aldrig kommer att återse. Detta blir vårt sista möte. Om jag skulle komma tillbaka om ett år från och med nu, skulle

kanhända många vara borta, de som är äldre. Och, Herre, jag är medveten om att det är några här inne i kväll som är sjuka, och om du inte vidrör deras kroppar på något sätt, så kanske de inte kommer att vara här mycket längre heller. Åter igen Herre, det kan hända att jag blir här mycket länge, det vet vi inte. Låt oss då vara ärliga och uppriktiga och komma ihåg Guds Ord, att "Alla ting tjänar den tillgodo som älskar Gud."

31 Och jag ska läsa Ordet, Herre, Det är allt jag kan göra, att läsa Ordet, och vi är beroende av Dig att du säger någonting eller gör någonting som kommer att frälsa varje ofrälst person här i kväll. Må Guds Ord bli så verkligt för några människor, ikväll, Herre, som inte är frälsta, tills de i djupet av sina hjärtan kommer att acceptera Dig som sin frälsare. Och må Den Helige Ande komma ibland oss, tala till oss, och göra Guds gärningar genom att stadsfästa Ordet med de tecken som följer. Låt det ske Fader.

32 Och när det här livet är slut, och vi kommer till det eviga livet, kommer vi att vara så tacksamma, Herre, ända till dess. Och då genom den tidsåldern som inte har någon ände, önskar vi att sitta vid Dina fötter, och se på Den ene som vi älskar och Den ene som älskade oss. Intill den tiden, bevara oss friska och glada i vår tjänst för dig. I Jesu Namn beder vi. Amen.

33 (En broder kommer till predikostolen igen och önskar att ägaren må vara så vänlig att flytta sin bil - Red)

34 Låt oss nu slå upp i Skriften, i Markus, 4:e kapitlet och vers 35, för att läsa, om du tycker om att följa med eller – eller kanhända skriva ner det. Jag känner många människor som markerar i sina Biblar, en liten text, som en förkunnare talar från, och därifrån tycker de om att referera tillbaka till den. Och jag skulle vilja läsa dessa små enkla Bibelbudskap och tala om dem, det griper mitt hjärta att göra så. Markus det 4:e kapitlet och vers 35.

Samma dag om aftonen sade han till dem: "Låt oss fara över till andra stranden."

Så läto de folket gå och togo honom med i båten, där han redan förut var; och jämväl andra båtar följde med honom. Då kom en häftig stormvind, och vågorna slog in i båten, så att båten redan begynte fyllas.

Men han själv låg i bakstammen och sov, lutad mot huvudgården. Då väckte de honom och sade till honom: "Mästare, frågar du icke efter, att vi förgås?" När han så hade vaknat, näpste han vinden och sade till sjön: "Tig, var stilla." Och vinden lade sig, och det blev alldeles lugnt. Därefter sade han till dem: "Varför rädens I? Haven I ännu ingen tro?" Och de hade blivit mycket häpnade och sade till varandra: "Vem är då denne, eftersom både vinden och sjön äro honom lydiga?"

35 För att tala lite om detta i kväll skulle jag vilja ta ett ämne härifrån, och kalla det så här: Att kalla Jesus på Scenen. Låt oss kalla Jesus på scenen.

36 Ni vet, jag kan föreställa mig ungefär hur han kände sig. Han hade just haft en betydelsefull dag. Han var trött. Den dagen hade Han talat mycket, undervisat i liknelsen om senapsfröet och andra ting. En stor dag hade han haft med helande av sjuka, och undervisning. Hans fysiska styrka var på väg att bli uttömd. Och varje förkunnare vet, bara i våra små tjänster hur det tröttrar ut oss, vad måste det då inte ha gjort med Honom?

37 Kom ihåg, i köttet var Han endast en människa, men i anden var Han Gud. Men i köttet en människa, därför att Hans kropp var en mänsklig varelse som var utsatt för frestelser, utsatt för sjukdom, precis på samma sätt som vi; eftersom han måste ikläda sig att bli en - man, en människa. Och sedan var Han Gud i anden. Han sade: "Jag och min Fader är ett. Min Fader bor i Mig.

38 När Johannes döpte Honom i floden Jordan, ser vi Gud som kommer ned från himmelen som en duva, och Rösten säger; "Denne är min älskade Son i vilken Jag har funnit behag att bo." Om ni nu tar originaltexten, det sättet som det verkligen är skrivet på, "I vilken Jag har funnit behag att bo i." Förstår ni?

39 Han, Gud, bodde i Kristus, och i Honom var Gudomens fullhet förkroppsligad. Gud uttryckte Sig själv genom Jesus, och Jesus var Guds stadfästelse. Kan ni förstå det nu?" (Församlingen säger; " Amen." – Red.) Ser ni, inte tre människor, men tre egenskaper av en Gud. Inte tre gudar, tre

gudar är hedniskt. Förstår ni? Inte tre gudar... Fader, Son, och Helig Ande, är inte tre olika gudar. Det är en Gud i tre manifestationer.

40 Gud, Fadern, i form av den Helige Ande var i en Eldstod, och ingen kunde vidröra Honom. Han var helig. Inget syndaoffer var gjort, endast ett potentiellt offer.

41 Den samma Eldstod, Faderskapet, kom ned och blev Gud i Sonskap. Han bodde i en Eldstod, här i Shekina-Härlighet. Här bodde Han, i en kropp, som var Hans Son som han skapade och danade som en människa, så det gjorde Honom till Guds Son, den andre Adam. Han var tvungen att komma genom en kvinnas livmoder, och inte som Adam, därför att det var det som Han skulle fördöma, födelsen av en mänsklig varelse genom en kvinna. Ser ni, Han var tvungen att komma på det sättet. Det är Gud, Sonen, den samme Gud. Och nu har Han genom att offra den kroppen som var utan synd, gjort ett mänskligt offer.

42 Den cellen, eller anden, livet, ligger i blodet. Och när blodcellen till ett lamm eller ett djur var bruten, kunde inte livet som var i den cellen komma tillbaka på tillbedjaren, därför att det var ett djur. Men vi är en mänsklig varelse, vi är annorlunda. Ett djur har ingen själ, men en mänsklig varelse har en själ. Anden kunde inte komma tillbaka på honom, efter att han hade gjort sitt offer. Men han klarade sig ändå, och han var uppriktig och talade med tro, han trodde att det fullkomliga offret skulle komma.

43 Men när Blod-cellen i Jesus Kristus blev bruten, frigjordes Gud. Ser ni? Han var Gud. Det blodet var inte judiskt, det var inte från hedningarna. Det var en skapad blodcell från Gud själv. Och nu, genom det blodet har Han försonat våra synder, det renar den troende och tar bort alla hans synder från honom, som om han aldrig hade syndat. Gud kastar dem i glömskans hav, och den samme Gud som var i Jesus Kristus, fortsätter i den troende, och gör samma gärning som Han gjorde här, för det är den samme Ande.

44 Där har ni Gud, ser ni, inte tre Gudar. Å, hur många av er treenighetslärare som fått det hopblandat. Och hur ni Enhetsfolk också, har fått det hopblandat, och gjort Honom till en som ditt finger. Förstår ni? Båda två har blandat ihop det. Det stämmer. Om Han är den ene Guden som ditt finger,

en, Hur kunde Han vara Sin Egen Fader? Ni förstår, Han kan inte vara sin egen Fader. Och om Han hade en annan Fader förutom den Helige Ande, och om Gud är en människa, en person, då är Han en... Den Helige Ande var Hans Fader, och Gud är Hans Fader, Matteus 1. Det skulle göra Honom till ett oäkta barn ser ni, Ni kan inte göra någotdera, ni har båda fel.

45 Han var Gud manifesterat i kött av sin skapade Son. Ser ni? Det var Gud som skapade Sonen.

46 Och när ni katoliker säger, "Evigt Sonskap", var får ni ett sådant ord? Det verkar meningslöst för mig. Hur kan Han vara Evig och vara en son? En son är någon som är "född av någon", hur kan han då vara Evig? Evigheten hade aldrig någon början, den har ingen ände, så hur kunde det vara ett Evigt sonskap? Tänk på det!

47 Om inte dessa samfund har rört ihop det, så vet inte jag. Inte underligt att folk inte har tro, de vet inte vad de skall tro på. Det stämmer. Vad vi behöver är en god gammaldags väckelse, tillbaka till Bibeln igen. Så är det, precis rätt, det stämmer.

48 Jesus var en människa, fysiskt, som kunde bli trött och sliten. Han låg där nu trött, Han hade ingen styrka kvar. Och så, eftersom Han var Gud, kunde Han bara göra vad...

49 Ni säger; "Hur kunde Han vara Gud och vara en människa?" Se, där är hemligheten, förstår ni, i kroppen var Han en människa, men i anden var Han Gud. Förstår ni?

50 Någon frågade mig, och sade; "Vem var det då Han bad till i Getsemane Örtagård?"

51 Jag sade; "Jag skall svara dig på det när du svarar på detta: Tror du att du har den Heliga Ande? "Ja."

52 Jag sade: "Vem ber du till då? Var är Han när du ber till Honom? Du gör anspråk på att du har honom, och du ber till honom ännu. Ser du? Folk bara..."

de får bara några små idéer och så springer de helt vilt med det, förstår ni, det är så det sker.

53 I Anden, var Han Gud. Jesus sade i Joh. 3:e kap: "Människosonen som nu är i himmelen, (Engelsk Bibelöversättning - Red.) ändå stod Han här på jorden. Människosonen som nu är i himmelen." Ser ni, Han sade att han var i himmelen, och här stod Han på jorden. Förstår ni? Å, Tänk! Ni förstår, att Han måste vara Gud. Den allestädes närvarande... Förvisso. Han är närvarande över allt, känner till alla tankar, genom att vara allvetande vet Han allting. Han kan vara allestädes närvarande. Ser ni?

54 Nu finner vi Honom, medveten om att Han hade en stor gärning framför Sig. Nästa dag skulle Han gå till Gerar. Och i Gerar var det en man som var besatt, som hade förlorat sitt förstånd, som var där ute och bodde bland djävlar, och han sargade sig själv, en fattig man som själv inte kunde skaffa någon hjälp. Och nu var Jesus på väg dit. Jag tror Han kände till allt om det. Fadern hade sänt Honom dit, Han visste det.

55 Och nu trött och sliten, tar Han tillfället i akt och går bak i båten för att vila, medan båten korsar sjön. Det var en fin dag, kanhända på den här tiden på eftermiddagen, eller något senare. Jesus gick akterut längst bak i båten, för att vila, medan de kryssar över sjön. Troligen hade Han gått in i ett litet utrymme där bak och lagt Sig ned på en kudde. Och medan Han låg där och vilade, tänkte lärjungarna att nu, när resan idag är över, eller vår gärning för Honom, kan vi återgå till våra vanliga uppgifter. Låt oss nu bara ta i och ro båten.

56 Precis som med lärjungarna i dag nu, när väckelsen är över. Och vi vet alla att den är över. Ni kan vara klara över det, den är över, den stora väckelsen som vi har haft. Vi är bara i efterskörden nu. Så, då det är över, går var och en tillbaka till sin egen kyrka, och vad mera, börjar åter i sitt gamla jobb eller vad man nu än gör.

57 Och vi ser att det var det de gjorde, medan Jesus vilade. Nu började de att fröjda sig över de gärningar de hade sett Honom göra, och de diskuterade det med varandra. Jag tycker om att tänka på det, sättet som de – de gladdes sig över väckelsen som de hade den dagen.

58 Ni vet, det är precis som Hans lärjungar nu, när ni går hem, och om Herren Jesus möter oss i kväll och gör något iögonfallande, något liknande det Han gjorde förra kvällen, då den som var förlamad stod upp och gick, och liknande. Ser ni. Om Han nu kunde göra det, eller om någon blev frälst, eller något, då skulle ni gå hem och kanhända damen och hennes make, barnen och så vidare ville sätta sig ner och tala om det.

59 Det var det som jag tror dessa lärjungar gjorde, de talade om vad de hade sett, som hade blivit gjort. Och de måste ha fröjdat sig över det. Gärningarna som Han gjorde, som visade vem Han var, bevisade att Han var Guds utlovade Ord. De diskuterade det. Messias, Han hade genom Sina gärningar, genom sitt ord, genom sitt handlande bevisat för dem att Han var den smorde. Ordet "smorde", eller det – ordet Kristus betyder "Den Smorde." Därför skulle det vara En som var smord som var över alla profeterna, för profeterna hade en del av Gud, men Han hade Guds fullhet. Förstår ni? Människor kunde bara ha en del, men Han hade Guds fullhet förkroppsligad. Nu talade de med varandra, och hur det bevisade vem Han var, för Ordet som de hade kännedom om, och som de hade hört Honom förklara, bevisade för dem vem Han var. Å vilken betydelsefull konversation det måste ha varit för dessa lärjungar!

60 En av dem kanske sa: "Ja, vi vet det, vi är övertygade, vi tror Han är denne Messias." Ser ni, de tänkte att Han inte förstod det, Han var i den bakre delen av båten. Så de sade: "Vi vet att Han måste vara den smorde Messias."

61 Sedan måste de ha diskuterat folkets attityder. De kan ha sagt ungefär så här: "Om vi kan se det, och ändå är vi olärda fiskare från trakten omkring sjön här, vi ser det, och vi vet det, vi läser i våra Skrifter och vet att Han passar fullkomligt in i bilden. Och vi vet att Han är identifierad av Gud, att Han är Messias. Varför kan inte de intellektuella se det? Vad är det för fel med dem, eftersom de inte kan se det? "De diskuterade attityderna. "En del av folket trodde, andra trodde inte."

62 Det är likadant i dag, några vill tro på Honom i dag, andra vill inte. Men det ändrar inte Honom överhuvudtaget, Han är fortfarande den samme, Han förändras inte.

63 Några människor på den tiden kanhända diskuterade så här: "Ni vet, jag talade till en skara människor där nere i dag, när vi kom tillbaka med fisken, Han gjorde mångfald av bröden och fiskarna. Jag talade med några utav dem, och de sade: "Det kunde inte vara någon annan än Jehova, för Jehova var Den som lät det regna bröd från himmelen åt Israels barn. Och de sade: "Aldrig har någon människa talat som detta, Han måste vara Messias, därför att vi vet att Messias är en profet. Och vad än Han säger, är Guds Ord med Honom. Vad än Han säger, så sker det. Och denne man är Messias, därför att vadhelst Han säger, det sker." Amen! Jag tycker om det.

64 Det är orsaken till att jag har sådan tilltro till Detta, därför att Detta är vad Han sade, och det kommer att ske. Det stämmer. Han sade. Detta är Hans Ord, och vadhelst Han säger, det kommer att ske. "Himmel och jord skall förgås, men inte Ordet."

65 Sedan var det några av dem som var negativa och otroende. De sade: "Denne man är endast en spåman, den här mannen kan inte göra någonting. Vi vet att Han bara är en – en spåman."

66 De visste att Han hade ett mysteriöst liv, därför att Han kunde se rakt in i folks hjärtan och säga dem vad de höll på med och vad de hade gjort, vilka problem de hade, och vad som skulle ske. Det slog aldrig fel, utan det skedde exakt på det sättet. Och det kunde endast vara Gud.

67 Ingen siare eller spåman kommer att kunna gissa lite grand, och få dig med till hälften i någonting. För det är djävulen, var och en vet det. Därför ser du inte en siare eller spåman där ute som kan manifesteras Guds Ord, verkligen inte, de kan inte göra det. De är utanför någonstans och tar upp ett offer, för att förföra dig. Det stämmer. Och de lever vilket liv som helst, men denne man bevisade att Han var Messias.

68 Ni förstår, dessa två andar är så nära tillsammans att det skulle förföra även de utvalda, om det vore möjligt. Men om de är utvalda, kommer det inte att förföra dem. Ser ni? Men de är så nära varandra. och speciellt i dessa yttersta dagar, sade Jesus att så skulle det bli, med dessa två andar. Och hur den andra sidan skulle vara långt borta, på båda sidorna här, utom räckhåll.

69 Precis där framme pågår kampen mot Satan. Inte en eller annan som kysser små barn, och begraver de döda, och bär på en pennkniv. Men någon med ett tvåhands-svärd, längst fram i den främsta frontlinjen. Det är han, ser ni, som räknas. Kampens hetta pågår där. Det är där fienden står.

70 Och långt där borta, ja, de märker det inte. Ser ni? Man får inga förebråelser, det kommer inte, det är bara "Doktor Så-och-så, vi är verkligen glada att träffa dig vår vördnadsvärde broder. Doktor Så-och-så, Helige Gudomlige Fader. "Förstår ni? Å, tänk! Men när du är där framme: "Den där gamle Belzebub, den där djävulen, den hycklaren, han är inget annat än djävulen." De börjar bråka varje gång. Ja, Förstår ni?

71 Där stod Han och genom det, var de medvetna om att där var det Stadfästa Ordet, bevisat.

72 Och ni vet, så är det. Det kunde ha varit den unge Johannes som inte hade sitt hjärta ärrat av så mycket teologi, han måste ha sagt någonting i stil med det här: "Tänk på det! Precis här i båten. Denne som är identifierad genom Jehovas Ord, till att vara Jehovas tjänare, vilken Han har behag i, är här i båten tillsammans med oss. Vilken känsla av säkerhet!"

73 Å, om vi bara kunde gripa den visionen i kväll! Att själve Jehova, som gjorde himmelen och jorden, finns här i vårt lilla skepp, medan vi seglar över livets upprörda hav. För, Den Helige Ande är Jehova, i andlig form, i dig. Förstår ni? Gud, Den Helige Ande, är Gud själv i dig. Jesus sade, "På den dagen skall I veta att jag är i Fadern, och Fadern är i Mig, och I är i Mig." Å! Tänk på det!

74 Allt vad Gud var, tömde Han i Jesus, och allt vad Jesus var tömde Han i sin församling. Delade sig själv på Pingstdagen. Eldstoden kom ned och delade upp Sig, Shekina-Härligheten tog boning i de olika, och Eldtungor syntes på var och en. Det var Den Helige Ande, Gud, som identifierade Sig i mänskliga varelser. Amen.

75 Tala om förunderlig nåd, hur ljuvt det låter? Vilken säkerhet det ger! Hur trygga vi kan känna oss, när vi vet att när vi kör på motorvägarna, eller vad vi

än gör, så är Jesus i båten, Amen. Den Ende som kan utföra vilket mirakel som helst, kan göra vad helst Han önskar göra. Och Han kan åter göra samma sak, fullkomligt, identifiera Sig Själv. Han är i vår lilla båt när vi seglar över livets upprörda hav. Han är den samme nu som Han var då. Vilken känsla av säkerhet, medan vi seglar genom livet i svåra vatten. När den här duktige svenske sångaren Mel Johnson sjunger: "När Jag har gått över floden Jordan." Tänk bara, när du har kommit ned där till floden, då kommer Han att vara där. "Jag ska inte lämna dig eller överge dig." Vilket löfte, när ni seglar i dessa svåra vatten.

76 Dessa lärjungar där ute i båten den kvällen, var ungefär som vi, de var glada över resultaten efter väckelsen.

77 Kanhända nu mellan väckelserna, så måste vi titta efter något annat som väcker upp, där någonting måste hända som kommer att samla Församlingen. Det kommer att bli någon sorts förföljelse. Gud gör alltid på det sättet, för att få Sitt folk att samlas. Jag tror att det redan har börjat, det som kommer att utestänga allting som inte vill samtycka med dem, och då kommer det att få Församlingen att komma samman. Och vi väntar på att det skall ske, medan vi lever på resultaten av den stora väckelsen som vi just har varit med om, och Han vilar.

78 Han vilade då, på samma sätt som Han gjorde när Han fullbordade Sin gärning i 1:a Moseboken. Som Bibeln säger: "Och på den sjunde dagen, vilade Gud från alla sina gärningar." Och nu hade Jesus avslutat den dagen, och Han vilade från de gärningar som Han hade gjort den dagen, vilade för att en större uppgift skulle börja nästa dag. Ser ni, Han tog en liten paus.

79 Och det är vad jag tror Han gör nu. Väckelsen är inte bland folket. Man kan inte se samma hänförelse som vi en gång hade, för ungefär tio eller femton år sedan, när väckelsen började. Det var en av de mest långvariga väckelser vi någonsin haft. Och historien visar att en väckelse inte varat mer än tre år, som längst. Och vi har nu i denna yttersta tid, i ungefär femton år haft väckelsens eld som har gått tvärs över världen.

80 Men nu verkar det som om det är en vilostund. Varje andefylld tjänare tittar undrande uppåt: "Herre Jesus, Jag vet att någonting kommer att hända.

Jag kan känna att trycket börjar komma. Jag älskar dig Herre och nu önskar Jag att se dig i frid, Herre. Hjälp oss, vi väntar på Dig." Attityden är på det sättet ungefär.

81 På det sättet var det dessa lärjungar diskuterade vad de hade sett, och då, plötsligt, började problemen hopa sig.

82 Det där är Satan. Han kommer inte låta dig vila på det särskilt länge. När du börjar gå för att tala om Herren Jesus, och om Hans gärningar, kommer han att vara där för att avbryta det.

83 Helt plötsligt började problemen. Båten började gunga, seglen blåste bort, årorna bröts av, och båten vattenfylldes. De var i svårigheter! Ser ni, det började plötsligt, och allt hopp om att överleva var borta. Även om de hade sett Honom göra så många stora ting, glömde de allt om det.

84 Som en broder vill jag nu fråga dig om något. Är det inte ungefär samma attityd som folk har i dag? Vi kommer till kyrkan här, och ropar och prisar Gud, när våra bröder förkunnar Ordet och vi hör om löftena. Vi lovprisar Gud för vad Han har gjort, när vi lyssnar till vittnesbördet av en som säger: "Jag var blind en gång, mina ögon var stängda, men nu ser jag." En säger: "Doktorn hade gett upp, jag hade cancer, men inom loppet av några dagar fanns det inte ett spår av cancer. Det var länge sedan, och de kan fortfarande inte hitta något." Jag var bunden till rullstol, förlamad, men nu går jag lika bra som vem som helst." Alla dessa vittnesbörd hör vi om.

85 Men precis som det, om det drabbar oss själva någon gång, då glömmet vi allt om det härliga som vi en gång var så glada över. Alla dessa stora ting, å, nu gäller det oss, Ser ni, dessa ting sker med en avsikt, de sker för att pröva dig. Obotliga problem, det ser ut som om läkarna inte kan bota dem. Och det är inget som vi kan råda bot för.

86 De försökte att dra ner seglet, det blåste bort. De försökte med årorna, de bröts av. De sprang till båtens mitt, den fylldes med vatten. Ser ni, Satan var fast besluten att han skulle ta dem, han tänkte han kunde smyga sig på dem nu, medan Jesus var borta från dem, för att Han sov.

87 Och det är på samma sätt i dag, så fort Satan får en chans kommer han. Förstår ni? Och om du går till doktorn, säger han: "Det är inte mycket man kan göra åt det, det är långt framskridet. Vadå? Vi har inget medel för nervösa sammanbrott. Vi har inget för mentala svårigheter. Nej, det är inget vi kan göra. Ledinflammation? nej, vi kan inte göra någonting åt det. Möjligen kan vi ge dig kortison, men det kommer att döda dig, så vi har inget för det. Leukemi? Det finns inte något vi kan göra åt det." Ser du, då får du alla svårigheterna.

88 Men se tillbaka, har Han inte helat leukemi? Har Han inte helat cancer? Har Han inte gjort allting rätt? Har Han inte hållit sitt Ord? Ser ni. Vi får det svårt när det drabbar vår lilla båt, den lilla barken är som vi seglar i är ändå bräcklig, den blir fylld med världens tvivel.

89 När de kom i svårigheter som de inte kunde klara av själva, blev de rädda, precis som vi är nu. Vi är rädda för nationella svårigheter, vi är rädda för problemen inom församlingen, vi har fruktan överallt. Vi säger: " nåväl, vad kan vi göra åt det?" Om vi bara kunde komma ihåg att Han är i båten. Förstår ni? "Men"... säger du. Ja. "Han är i båten?"

90 Så här är det, Detta är Han, "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, Och Ordet var Gud." Och Ordet är "densamme i går och i dag, så och i evighet." Det fordras bara att ta detta! Det är botemedlet, det är medicinen, kuren för alla nervsammanbrott. Och det är samma slags kur för varenda cancer, och för varje bekymmer. Det är Gud manifesterad. i ett Ord. "Ordet är Gud." Jesus sade: "Det är en säd." Om Säden blir planterad i den rätta sortens jord, så vill det växa upp precis vad det är, och frambringa varje löfte. Att känna till att "Han är i båten" har vi helt glömt bort.

91 De borde ha vetat att Han kände till vad som skulle ske. Tror ni det? (Församlingen säger: "Amen.") Förvisso, kände Han till det. Han visste det hela tiden, att det skulle ske. Han ville bara sätta deras tro på prov .

92 Ibland gör Han samma sak för dig och mig, Han låter saker ske bara för att se vad vi gör med det. Tror ni det? (Församlingen säger: "Amen", - Red.) Skriften säger så: "Varje son som kommer till Gud måste bevisas, prövas, luttras", Satan kommer att göra så att du måste styrka varenda tum av den

grunden du gör anspråk på. Det kommer han helt säkert att göra. Gud låter dessa ting ske ibland.

93 Kom ihåg att alla var oroliga, allt hopp var ute. Deras båt var... seglen som de brukade segla med var borta. Årorna de skulle ro med var avbrutna. Vågorna hade kastat och gungat båten och så vidare. Allt hopp var borta. Och ändå, där med dem i båten låg det en som hade bevisat att Han var himmelens och jordens Skapare. Amen. Genom tecken och under hade Han bevisat vem Han var. Genom Sitt Ord hade Gud sagt vad Hans Messias skulle göra och stadfäst att den mannen var Hans Messias. Och just nu låg Han bakom dem, längst bak i båten, och de var ändå dödsförskräckta.

94 Lovad vare Gud! Jag känner mig som en... Vad tror ni jag är, en "heligrullare"? Nåväl, observera när... Jag vet att det inte låter som en statskyrkopräst, men ni förstår, det känns gott ändå att säga det.

95 Observera att deras hjälp låg precis där, men de hade fullständigt glömt det. Dagen innan hade Jesus bevisats sig vara Gud själv, som på samma dag kunde skapa bröd och fisk. Han bevisade att Han var Skaparen, och ändå undrade de.

(Blank bit på bandet? – Red.)

96 Jesus sade: "Om Jag inte gör dessa ting som är skrivna om mig, tro mig då inte, men om Jag gör de ting som står skrivet om mig, då vittnar de om mig och säger er vem Jag är." Å, tänk!

97 Om du gör anspråk på att vara en kristen, talar Bibeln här om hur en kristen bör vara. Mark. 16 vill tala om för dig om du är en kristen eller inte, den säger dig hur du skall vara.

98 Jesus sade: "Vem av er kan döma mig i fråga om synd?" Synd är otro. "Har Jag inte exakt bevisat, för er, att Jag är Den Jag skulle vara?"

99 Bibeln har förutsagt varje stor budbärare för oss. Det är alltid med i Skriften. På grund av det är Den Helige Ande idag förutsagd i Bibeln, och vi vet att Den är här. Och genom Skriften känner vi igen stadfästelsen av vad

Den är. Vi har sett Dess gärning i begynnelsen, Vi har sett hur Den var i Kristus, och vi har sett Dess verk i dag. Förstår ni. Vi vet om det är Den Helige Ande eller inte, därför att Den levandegör, manifesterar och stadfäster Guds Ord.

100 Rannsaka Skrifterna, "Det är de, som vittnar om mig och talar om vem Jag är." De borde ha vetat det. Han var den samme Gud som kunde skapa bröd, Han kunde också skapa vinden och vågorna, verkligen. Han är inte enbart en del av Gud; Han är Gud fullt ut, som skapade vinden och vågorna. Om Han var Skaparen, och andra ting måste lyda Honom, skulle då inte vinden och vågorna också vara Honom lydiga? Amen.

101 Kom ihåg att Han också skapade vår kropp, skulle då vår kropp inte lyda Honom? Amen. Ni överlämnar era tankar till Honom, överlämnar era liv till Honom, överlämnar er tro till Honom, och lägg märke till hur kroppen hörsammar vad Han sade. Om du skulle vara en drinkare, och om du inte kan sluta dricka, överlämna ditt liv till Honom, och se, du kommer inte att supra mer. Om du skulle vara en vane rökare, och har försökt sluta, men inte klarar det, överge ditt liv till Honom bara, och se vad som sker. Han kommer att få din kropp att komma tillbaka och underordna sig Ordet. Ja. Men du måste överge dig till Honom. Du måste tro Honom, Han skapade våra kroppar, de kommer också att lyda Hans vilja. Tror ni det? (Församlingen säger: "Amen." – Red.)

102 Ni säger: "Kan Han få våra kroppar att lyda? Å, jag tror att vi själva har bestämmanderätt över den." Då har ni – ni är inte nog överlåtna.

103 Ni är inte era egna, ni är döda. Du själv är död och ditt liv är dolt i Gud i Kristus, och förseglat genom Den Helige Ande." Hur ska du kunna komma undan det? Jag tror vi behöver en väckelse. Våra liv är döda", Vi är döda i våra egna tankar, vi måste tänka rena tankar. De där gamla världsliga tankarna som leder dig bort, är du död för. "Och ditt liv är dolt i Kristus, och förseglat genom Den Heliga Ande." Vilken ställning! Vilken säkerhet! Å tänk! Hur länge - till nästa väckelse? "Intill återlösningens dag." Efesierna 4:30, "Bedröva inte Guds Helige Ande vilken ni är förseglade med, intill återlösningens dag." Vilken känsla av säkerhet att vara medveten om att Den Helige Ande

förändrar din natur från en dålig person. Amen Då vet vi att vi har övergått från döden till Livet, när vi ser Den Helige Andes liv, som lever i oss.

104 Paulus sade: "Det liv som jag en gång levde, lever jag inte mer. Å, inte jag, men det är Kristus som lever i mig!" Så är det. Man har gått över från döden till Livet, och Kristus blev levande i dig. Det ger trygghet och säkerhet! Kristus var den som kom i båten, Paulus var tvungen att sitta still och lyda Honom.

105 Observera, Gud vill få våra kroppar att lyda Honom, som Han sade i Joh. det 6:e kapitlet, "Den som äter Mitt kött och dricker mitt blod, har evigt Liv, och Jag skall uppresa Honom på den yttersta dagen."Tänk på det, när vi inte har kontroll över våra kroppar mer, de har återgått till en handfull med stoft. Gud kommer att tala till den kroppen och uppresa den på samma sätt som med den uppståndne Jesus Kristus. Beträffande den här, Vad är ni rädda för? Om den är i Guds hand, låt den då bara fara, amen, för Han kommer att uppresa den på den Yttersta Dagen. Han har lovat att göra det. SÅ SÄGER HERREN! Det är skrivet i Hans Ord. Så varför är ni rädda för den här då, denna gamla båt? Han är i den.

106 Om Han inte är det, gå inte härifrån ikväll, förrän Han har kommit in. Det är farligt att försöka segla utan Honom. Då kommer ni helt säkert att sjunka.

107 Men ni kan inte sjunka, om ni sjunker, kommer Han att resa er igen, så vad gör det för skillnad? Gud, Det Eviga Livet, som kan få hela skapelsen att lyda Honom. Å, jag älskar den där gamla församlingssången.
Vinden och vågorna lyder Hans vilja.
Lugn, bli stilla! Lugn, bli stilla!

108 Allting måste lyda Honom. Hela naturen måste lyda Honom. Han är naturens skapare. Amen.

109 Efter det att lärjungarna kom tillbaka till sig själva, måste det ha börjat gå upp för dem. Efter att de hade insett att de inte kunde göra någonting åt det, började de att förstå allvaret." Vi är i en fruktansvärd ställning här! Å, jag kommer att dö. Jag vill inte drunkna. Det här..."

110 En av dem måste ha sagt; "Ett ögonblick bara, ett ögonblick! Har det inte gått upp för er, att Han ligger precis där? Här har vi talat om Honom och vittnat om Honom och allting, om dessa stora gärningar, gjort anspråk på att Han är Messias, och Han är här tillsammans med oss! ...?... Ära vare Gud! Å, vilken känsla.

111 Har ni någonsin tänkt att ni var vid vägens ände? För ungefär åtta månader sedan, såg jag en vision hemma, ni känner till det från, *Mina herrar, Vilken Tid är Det?* När jag såg den, och hörde tryckvågen från explosionen i visionen, fick jag se sju änglar komma, Jag berättade det för er alla: "Detta är troligen vägens ände." Jag gick till min fru, och sade: "Käraste, detta kan vara slutet, Jag vet inte", Hur många av er har hört ljudbandet? Säkert känner ni till det. Förstår ni? Jag sade, "Det är SÅ SÄGER HERREN. Någonting håller på att ske, jag vet inte vad." Och så gick jag till henne, och sade: "Käraste, jag ska tala om för dig vad jag vill att du skall göra nu. Det Gud har visat mig i visionen kan vara slutet för mig."

112 Han säger inte alltid vad det är. Det gjorde Han inte för Gamla Förbundets profeter, eller för de i Det nya Förbundet heller, vad det gällde. Många gånger när Han inte ville att de skulle veta det, skrev de bara ner det, ser ni, så de hade inget med det att göra. Gud bara gör så.

113 Om Gud inte hade kommit på scenen, femton minuter här om morgonen, innan jag skulle ge mig iväg, så skulle inte den här församlingen kunnat vara här längre än en liten kort stund. Fråga broder Carlson. Om inte Herren Gud hade talat till mig femton minuter innan jag kom hit, skulle jag kunna säga, i Herrens namn, att denna församling inte skulle ha funnits om sex månader från och med nu. Ni skulle ha varit utspridda som får. Men Herren Gud, i Sin nåd, talade till mig om det, och jag visste ingenting om det. Broder Carlson kom och jag talade om det för honom. Plötsligt uppenbarades det och där var det. Här är nu broder Carlson.

114 Å, jag är så glad att Han finns i båten när svårigheterna kommer. Amen.

115 Hur välsignat Herrens Namn är! Jag önskar att jag hade ord, om jag hade ett ordförråd, något slags ord så jag kunde uttrycka vad Han betyder för oss.

Och ändå, det finns inget ord. Profeten sade: "Han är Underbar i råd, Fridfurste, mäktig Gud, Evig Fader", och sedan tog orden slut, han sade: "Han är underbar." Amen. Å, vi prisar den store, mäktige Gud Jehova!

116 Mitt i allt avguderi, mitt i allt världsligt, mitt i alla slags förvirrande, blandade ting, har vi fortfarande Honom i båten. Å, i den här tiden när religionerna inte vet vilken väg de ska gå, å vad glad Jag är över att veta att den samme Gud, med den samma Shekina-Härligheten, Han som är den samme i går i dag och i evighet, är i båten, när jag vet, (om Han skulle låta vänta på Sig,) att jag kommer att stå ansikte mot ansikte med dödsuggans dal. Inte att undra på att David ropade: "Jag fruktar inget ont, för Du är i båten!" Amen.

117 Å, av allt det de hade upplevt, och så mycket de hade sett, kunde de inte uttrycka allt de hade varit med om. Det började gå upp för dem att Han låg där nära intill dem.

118 Han är dig mycket närmre nu, än Han var då. Stämmer inte det? (Församlingen säger: "Amen." – Red.) "Jag är med er nu, men Jag kommer att vara i er. En liten stund och världen kommer inte att se Mig mer, men Jag kommer att vara med er, och även i er intill världens slut."

119 "Broder Branham, kan jag vila i försäkran om detta?" Jesus sade så! "Hur kan jag veta det?"

120 De gärningar som Jag gör, skall ni också göra." Där har Du det. Tror ni det? (Församlingen säger: "Amen", – Red.) Det stämmer, "Han är igår, idag och till evig tid den Samme!"

121 Jag tror tiden är inne, att vi säger som dessa lärjungar måste ha sagt, när svårigheterna började: "Låt oss gå och väcka Honom. Låt oss gå och kalla på Honom. Låt oss kalla Honom fram på scenen." Å, min käre broder, min älskliga syster, Jag älskar er. Och kom ihåg, Jag säger er sanningen. Om ni har svårigheter i kväll, så finns Han här. Han kan kallas fram på scenen, bara genom att du gör en rörelse med dina läppar, så kan Han komma fram på scenen. Amen. Ropa fram Jesus till scenen! Väck Jesus, för vi har Honom med oss, och Han är Den Samme i går, i dag och till evig tid.

122 De hade sett Guds skrivna Ord stadfäst av Honom. Och det har vi med, och det var inte så svårt att kalla Honom fram på scenen. Han bara låg där och väntade på att de skulle ropa på Honom.

123 Jag undrar verkligen ikväll, om Han inte ligger just där i ditt hjärta, och väntar på att du skall väcka Honom? Så är det. Å, jag älskar det!

124 Människorna nu för tiden säger, "Ja, om vi nu bara kunde veta det och vara säkra." Vi hör dem säga, de säger: Det här är det, och detta är det."

125 Men det är detta, så här är det, det här är vad Han sade, det här är Hans Ord. Och Han och Ordet är det samma. Låt Hans Ord identifiera Honom.

126 Det var på det sättet som Han sade att Han kunde bevisa sig vara Gud, därför att de gärningar som Gud gav Honom att utföra, var gjorda av Honom. "Om Jag inte gör min Faderns gärningar så tro mig inte." Ser ni? Det var på det sättet Han blev identifierad.

127 Det är på det sättet som du kan bli identifierad. Om du säger att du är en kristen, men en Biblisk identifiering inte verkar i dig, då är det någonting som är fel. Ser du, "Dessa tecken skall följa dem som tror." Ja. Inte bara att det kan hända, men att det kommer att göra det!

128 Om vi bara kunde inse att Han är här tillsammans med oss, Han som är den samme igår, idag och till evig tid. "Se Jag kommer alltid att vara med er. Jag kommer aldrig att lämna er, eller överge er. Jag kommer att vara med er till världens ände." 24:e kapitlet. Jag kommer aldrig att lämna er", åter igen sade Han det. Å, igen: "Jag kommer aldrig att lämna er, ej heller överge er." Jag bara tittade på några skriftställen här, som Jag hade skrivit ner beträffande det.

129 Hur kan vi bli övertygade? Genom Hans manifesterade Ord. Han väntar på att ni skall kalla Honom på scenen, för att bevisa det. Så låt oss väcka Kristus i våra liv.

130 Hur väcker ni Kristus? Genom att tro på Hans Ord. Tron lyfter fram Honom på scenen. Det är vad som får Honom fram på scenen, tron. Sedan, kallar ni på Honom för att Han ska stadfästa Sitt Ord. Och tvivla inte i fruktan, gör inte det, tro Honom bara så som det är skrivet, och låt det ske, så kommer Gud att bevisa för dig att Jesus Kristus är i går, i dag och till evig tid, Den samme. Vi tillbeder en osynlig Gud.

131 Om en man gick på denna plattform ikväll, med spikmärken i sina händer, och med märken efter törnen här över, så skulle det inte vara Gud. Vi har haft så mycket av det där i de senaste dagarna. Förstår ni? Nåväl, varje hycklare kan göra det. Varje efterliknare, bedragare kunde göra det. Men det enda sättet ni skulle känna igen Jesus på, var genom Hans gärningar. Och en sådan man skulle enbart försöka att göra sig själv till Jesus: Vi kommer inte att se Jesus i den sortens kropp, förrän vi ser Honom, när Han återkommer. "I de yttersta dagarna skall falska Kristusar framstå." sade Han, "som skall göra stora tecken och under", Men det är ändå inte det rätta.

132 För såsom ljungelden kommer från öster, och skiner till väster, så skall tillkommelsen av Människosonen vara."

133 Men hur skall vi kunna veta att Han är med oss, och i vilken form? Det sker inte genom en intellektuell uppfattning, ingenting i deras liv styrker det. Inte genom att säga: "jag tror." Det är inte det som gör det. Det måste vara någonting som har skett inne i dig, som kommer från Den Helige Ande själv, det är Guds Stadfästelse.

134 Och om du säger att du har Den Helige Ande, och sedan inte tror varje Ord här inne, då är det någonting fel med den anden du har fått. Den Helige Ande skrev Bibeln, och Han kan inte säga: " Jag ljög där. Jag menade inte det." Inte Han, Han är fullkomlig.

135 Observera på vilket sätt Han identifierar sig, vad annat kunde Han? Om Bibeln säger i Kolosserna 1:15, att vi tillbeder en "osynlig Gud." Gud är osynlig, tror ni det? (Församlingen svarar, "Amen, ". – Red.) Så kommer den här personen som går omkring här med spikmärken, rök och blod, och allt möjligt annat, det skulle inte göra honom till Gud. Vi tillber en osynlig Gud.

Han har alltid varit osynlig tills Han identifierade Sig själv i Jesus Kristus. Stämmer det? ("Amen.")

136 Gud, den osynlige, identifierar Sig själv i dig. Ser ni? Du är Hans tempel. "Er Kropp är Den Helige Andes Tempel." Skriften säger så.

137 Eldstoden som Moses såg var inte Gud, den osynlige. Den Eldstoden var den Shekina-Härlighet som var representativ för Gud den osynlige, som fanns där.

138 När Johannes döpte Jesus, Guds Son; kom Gud, den osynlige Guden i form av ett ljus, i en duvas skepnad som svävade ner från luften, det var Gud den osynlige identifierad i Shekina-Härligheten.

139 Den samme osynlige Guden identifierade Sig själv i Eldstoden, i en Shekina-Härlighet när de invigde templet på Salomos tid. Den kom in och gick... Eldstoden gick in bakom förlåten, över det allra heligaste. Då var Shekina-Härlighet identifierad.

140 När Paulus var på väg ner till Damaskus, identifierade den osynlige Jesus Kristus Sig själv för Paulus i form av Shekina-Härligheten i ett ljus som gjorde syndaren blind. Amen.

141 Den samma Shekina-Härlighet är här i kväll, Han är i går, i dag och till evig tid den samme. Han representerar en osynlig Gud, som stadfäster sitt Ord så som det hade blivit utlovat. Han har kallats fram till scenen.

142 Kan du nu åkalla Honom in i ditt liv och säga: "Herre Jesus, jag tar Honom, tar Dig på Ditt Ord. Jag tror att Du är här. Jag tror att Du är här, ikväll, för att hjälpa mig. Jag önskar att ha Dig i min båt. Jag önskar att du, den store Helige Ande skall komma till mig. Jag har det svårt. Jag är sjuk. Jag är en syndare. Jag - jag önskar att Du ska komma till mig, önskar Du ska hjälpa mig. Jag vet att Du ligger precis här, och bara väntar på att jag ska ropa på dig. Och jag kommer av hela mitt hjärta att ropa på dig."?

143 Låt oss nu böja våra huvuden medan vi gör det. Var uppriktiga och bed som aldrig förr.

144 Var och en stannar ett ögonblick och tänker efter, vem du är, och vad du är? Var du kommer ifrån, och vart du är på väg. Om du skulle vara en syndare här i kväll, som inte känner Kristus, men som önskar att Han ska komma i din båt ikväll, för att hjälpa dig genom de svåra vattnen, och om du önskar att bli ihågkommen i bön, vill du då lyfta upp din hand? Må Gud välsigna dig. Gud välsigna dig, och du, och du, du, du, runtomkring i byggnaden.

145 Kom ihåg nu, när jag ber för dig, att du öppnar upp ditt hjärta. Det är det som gäller. Bekänn bara och säg, "Herre, Jag har fel. Jag önskar att du ska komma ihåg mig."

146 Herre Gud, Du har sett dessa händer. Dessa människor, jag tror Fader, att jag står här mellan dem, och för dem gäller det Liv eller död. Och jag är medveten om att på Domens Dag kommer jag bli tvungen att svara för vad jag gör just nu. Och jag ber i min bön för dem, Herre, att Den stora Shekina-Härligheten från Gud ska komma att synas för dem, i denna timma. Och att Den aldrig kommer att lämna dem under resten av deras liv. Och att ner genom livet, i varje liten svårighet, måste Shekina-Härligheten vara där, och må de veta att de kan åkalla den när som helst.

147 Fader, Skrifterna säger: "De tog Dig, på det sättet Du var, och placerade Dig i båten."

148 Herre Jesus, Du är här i kväll i Andlig skepnad, och i Den Helige Andes Namn. Å Gud, vi tar Dig som Du är i tro, i våra båtar, Fader. Hjälp oss Gud. Låt Shekina-Härligheten bli synlig för oss och giv oss frid.

149 Jag vet inget annat att göra Herre, än att säga vad Du sade: "Ingen kan komma till Mig om inte Min Fader först drager honom, och alla som Fadern har givit Mig kommer att komma till Mig." Dessa som är representerade av dessa händer, vilka Jag tror var uppriktiga när de lyfte sina händer till Dig, och jag ber, Herre Jesus, som Din tjänare, jag ger dem till Dig som tecken från dessa möten här i Chicago.

150 Jag befäller djävulen att han inte skall röra dem igen! De är Guds egendom. Håll dina händer borta från dem Satan, tills de är helt och fullt stadgade och vet hur de ska bete sig och stå fienden emot. Jag befäller fienden, genom Jesus Kristus, att hålla sig borta från dem.

151 Och må Den älsklige Helige Ande leda dem till vattendopet, och till dopet i Den Helige Ande för att sedan försegla dem in i Guds rike. Tills tillkommelsen och Hans ankomst i den synliga Herren Jesu Kristi kropp, för att ta Sin brud bort. De är Dina Fader, må den stora Shekina-Härligheten Gud vara med dem nu och för alltid. I Jesu Kristi Namn beder jag Amen.

152 Ett ögonblick bara. Det är det första man ska göra. Det andra ni ska göra, om ni har mottagit Honom, är att ni vittnar om det, för Han är genom din bekännelse en stor överstepräst. Du måste först genom tro ta emot Honom, och offentligt vittna om att Han är din frälsare. Om du vill vittna om Honom här... Skäms du över Honom här, kommer Han att skämmas över dig där. Om du inte skäms över Honom här, kommer Han inte att skämmas över dig där. Jag tror att som avslutning på detta möte, kommer var och en av som har mottagit Kristus som Sin Frälsare fram och talar om vad Gud har gjort i ditt hjärta.

153 "Han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull; näpsten var lagd på Honom för att vi skulle få frid, och genom Hans sår blir vi helade."

154 Det finns inga bönekort. Människorna, Vi bad för, de sjuka, härom kvällen, jag känner mig tvungen att göra detta. Hur många människor är det som är sjuka här inne ikväll, lyft upp era händer. Ni som är sjuka och har behov, Gud vet vem ni är... Bara tro.

155 Ingen får röra sig nu, under de närmaste få minuterna. Detta är en stor sak, detta är så betydelsefullt!

156 Om det finns någon som inte är troende här som inte tror på det, så utmanar jag dig, i Herren Jesu Kristi Namn, till att komma här och utföra det. Om du känner till något annat sätt förutom genom Guds Ord, och - detta är Guds Ord, då önskar jag att se det utfört, om inte, så tro det.

157 Låt nu varenda person här inne se åt det här hållet, eller se uppåt, det är bättre. Jag är rädd att jag ville fästa er uppmärksamhet på något jag inte borde. Som Peter och Johannes sade, "Se på oss", Det är inte på det sättet jag menar, låt oss se uppåt.

158 Och jag vill citera ett annat skriftställe. "Han är genom vår bekännelse en stor överstepräst." Vi vet det. "Och Han är också en stor överstepräst som kan ha medlidande med våra svagheter." Stämmer det? (Församlingen säger, "Amen." – Red.)

159 Jag tänker se efter, vilka jag ser som jag känner, för jag har några av mitt folk som sitter här nere från Tabernaklet, där hemma. Och jag kände just igen en av dem, och hon kommer där nere, det är Fru... hon hette tidigare Griffin. Jag har glömt hennes namn nu. Det är Syster Rosella här, hon och hennes mamma sitter här. Alkoholisten från Chicago, som Herren helade under ett av mötena. Nästan alla av er känner Rosella här, ni från missionsfältet och så vidare dit hon reste och vittnade. En fullständig alkoholist, men nu en älsklig kristen, som blev kallad av den samma Shekina-Härligheten. Det håller också, Rosella, gör det inte? (Syster Rosella säger; "Amen." – Red.)

160 Och när jag nu tittar runtomkring igen, Är jag inte säker, men jag tror jag känner den damen som sitter här, precis här, den andra kvinnan här, som håller sin hand upp mot munnen. Jag kan inte komma ihåg hennes namn. Ja, du kommer inte ner till Tabernaklet? Är det inte fru Pekinpaugh? stämmer det? Det var dig jag tänkte det var.

161 Och till höger, tredje kvinnan bakifrån, är fru Way, hustru till den man som föll död ned i kyrkan här om dagen, i en hjärtinfarkt, och blev återkallad till livet. Han sitter här nu.

162 Finns det någon som någonsin har sett någon som har blivit upprest från de döda? Om ni aldrig har det, lyft upp era händer, ni som aldrig har sett någon som har blivit upprest ifrån de döda. Stå upp, herr Way. (Församlingen fröjdar sig – Red.)

163 Jag predikade precis som nu, Shekina-Härligheten var närvarande. Och helt plötsligt fick han en hjärtinfarkt, och hans ögon vändes bakåt. Man kan sluta sina ögon, men man kan inte kasta ögonen bakåt. Hans hustru där, som sedan många år är en legitimerad sjuksköterska, skrek när hon kände på hans hjärta och upptäckte att han var död. Jag lugnade åhörarna och gick ned. Jag hade varit upptagen med att predika. Jag lade mina händer på honom och kände efter, jag tittade upp på henne, och hon sade, "Han är död." Och jag undersökte hans ögon, jag såg hans ögon var... baksidan av dem här var vänd bakåt så där. Han hade inte mer puls än den här har.

164 Jag sade, "Herre Jesus", och Han kom på scenen.

165 När jag lade min hand på honom, försökte han tala och sade, "Broder Branham ..." Han var så svag, han kunde inte... Men nu står han här, som ett segertecken på Guds nåd.

166 Det har varit minst, fem eller sex definitiva tillfällen där någon har varit döda i fem sex eller i åtta timmar, innan de har kommit tillbaka till livet, genom bön genom Jesu Kristi närvaro.

167 Jag är inte säker på om jag känner den lilla damen som sitter här, jag tror hon är en av dem jag känner. Jag vet inte vad du heter, men jag känner dig. Stämmer det?

168 Och sedan broder Brown, det stämmer tror jag, om jag inte misstar mig, som sitter... Är det broder Brown? Nej, jag tror inte det är det. Förlåt mig. det är bra, det var väl det hela ungefär, tror jag.

169 När ni ber nu, säger ni: "Herre Jesus, låt mig röra vid din mantel, Du är en överstepräst. Och jag - jag vet att broder Branham inte känner mig, han vet inget om mig, men Du känner mig. Å, om Du bara ville låta mig vidröra Din mantel. Jag - jag önskar så att bli frisk." Nu kan ni be den bönen.

170 Och jag ber Gud om detta. Herre Jesus, nu när vi har kommit till avslutningen av detta möte i kväll, att folket, det kan vara främlingar inom våra portar, som kanhända inte förstår, men låt dem få veta att budskapet är sanning. Kom, Herre Jesus, och låt det ske. Och må vi tillsammans

underordna oss, så att de som inte tror eller dessa pånyttfödda kristna kan se att Guds Shekina-Härlighet är här nu, identifierad på ett fotografi, också av vetenskapen och i församlingarna runt om i världen. Du är den samme i går idag och till evig tid. Vi tror dig.

171 Låt Herren Jesus... (En syster börjar tala i tungor. Tomt stycke på bandet - Red.) Prisd vare Herren. Gud har identifierat Sig Själv nu. Jag tror att det är sanning.

172 Låt nu någon komma igenom denna sektionen denna vägen, och sedan kan vi komma in den här vägen, och så vidare sedan runt. Och tro bara att... ingen förflyttar sig runtomkring nu. Var riktig vördnadsfulla.

173 Jag säger nu inte att Han kommer att göra det. Men jag litar på att Han vill det. Om Han vill göra det, skulle det då inte vara en stadfästelse på Hans Ord, att Han är i går, idag, och till evig tid den samme? Var det inte på det viset som ni folk visste att Han var Messias i begynnelsen? Sedan har Han identifierat sig i sin församling ikväll, att Han är den samma Messias, om ni bara kan tro det.

174 Var i bön bara. Jag måste koncentrera mig åt ett håll, på att bara se på folket och se. Jag - jag...

175 Ja, tack gode Gud, här är det. I Herren Jesu Kristi Namn, tager jag varenda ande här inne under min kontroll, till Guds ära. När ni nu vet vad det betyder, så var vördnadsfulla.

176 Ljuset är över en liten kvinna som sitter här bak, en ung kvinna, hon bär en rosa klänning. Hon ber för sin man. Han är en avfälling och sitter där bak vid sidan om en pelare. Han kommer att tro det, godta det, Och Gud kommer att utföra detta under för dig om du kan tro det.

177 Den damen som sitter bredvid dig undrar över sin man... Nej, det är hennes bror som skall läggas in på sjukhus i morgon, Veteransjukhuset. Om du också vill tro, kommer det att ske för dig också, om du kan tro det.

178 Här är en man. Gud välsigne dig. Ta emot det bara. Du har vad du har bett om.

179 Där är en man som sitter här, han har blivit opererad för cancer, om du tror kan Gud göra dig frisk. Tror du det? Herr Wilcox stå upp på dina fötter, och ta emot din helbrägdagörelse. Den Himmelske Fadern vet att jag aldrig har sett mannen förr, i hela mitt liv. Det stämmer, frukta inte min herre. Om vi är främlingar; låt oss vinka med handen till varandra.

180 Vad är det? Shekina-Härligheten; Jesus Kristus den samme igår, i dag och till evig tid.

181 Den färgade damen här, med bråck, komplikationer. Fru Burnet, tror du att Herren Jesus kan göra dig frisk? Då kan du bli det. Amen, Jag har aldrig sett den kvinnan förr, i hela mitt liv.

182 Det sitter en man där bak, som lider av astma, han tittar rakt på mig. Å, om jag bara kunde vara... Herren vill säga mig vem det... Herr McGill, stå upp på dina fötter och ta emot din helbrägdagörelse, I Herren Jesu Kristi Namn. Gud Den allsmäktige, vet att jag aldrig har sett den mannen förr i hela mitt liv.

183 Det är en annan här. Här borta är det en man, som har en blodpropp alldeles intill hjärtat, han sitter på den bakre bänkraden där. Tror du att Gud den allsmäktige vill hela dig och göra dig frisk? Det är det enda hoppet du har för att kunna leva.

184 Den här mannen som sitter vid änden ber för en man som är i Norge, han ber för sin vän. Mannen själv lider av en ond rygg. Det är sant, är det inte? Lyft upp din hand. Så är det, du har vad du önskar.

185 Kalla på Honom! Han är här. Han är i båten. tror du Honom? (Församlingen fröjdar sig - Red.)

186 Stå upp på dina fötter då, och säg, "Herre Jesus Kristus, jag kallar på dig nu. Jag tror dig. Jag kallar Dig in på scenen, för mig själv ." Lyft din hand, och

ropa på ditt eget sätt ut dina behov. Det gäller dig, det är du som är sjuk. Här är Han, Med rätt har Han identifierat Sig själv, Han är i går, idag, och till evig tid den samme. Ära vare Gud! Himmelske Fader, hjälp oss nu i denna timma med våra behov.

187 Jag utmanar Satan, i Närvaron av den identifierade Jesus Kristus. För dessa näsdukar, och för dessa människor; Satan, du kan inte hålla dem kvar. Jesus Kristus näpser dig! Folket tror att Han är i staden. Han är här nu. Hans Shekina-Härlighet är över oss. Satan! Jag utmanar dig, i Jesu Kristi Namn. Kom ut härifrån!

Yttersta Tidens Budskap
Erling Eriksen
Kontakt: www.budskapet.info
Copyright © 2012